

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	5017000039
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5017000039.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 28. februára 2018 v Bratislave vo veci odsúdeného W. O. v konaní o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody o sťažnosti odsúdeného W. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc/39/2017, zo 6. decembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. O. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. Ntc/39/2017, zo 6. decembra 2017 postupom podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len z. č. 549/2011 Z. z.) v spojení s § 411 ods. 1 Trestného poriadku, s použitím § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody rozhodol o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného W. O., ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Frýdek Místek, sp. zn. 6T/2/2016, z 1. februára 2016, a ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc/11/2016, z 26. apríla 2016 tak, že odsúdeného preradil z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že návrh riaditeľa na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody považoval za dôvodný, pretože dodržiavanie ústavného poriadku a interných noriem nie je u odsúdeného W. O. na požadovanej úrovni. Od 20. júna 2017 je umiestnený v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov, kde boli evidované štyri disciplinárne tresty a žiadna odmena. Odsúdený nedodržiava čistotu, poriadok ani ustrojovaciu disciplínu na požadovanej úrovni. Príkazy a pokyny bezpečnostného personálu dostatočne nerešpektuje, odsúdený je voči dostupným výchovným metódam v ústave s minimálnym stupňom stráženia rezistentný, resocializačná prognóza je u neho nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania je vysoké, preto krajský súd dospel k záveru, že na odsúdeného je potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so

stredným stupňom stráženia.

Odsúdený W. O. voči tomuto uzneseniu podal sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú do dnešného dňa neodôvodnil. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. decembra 2017 sa vyjadril, že si je vedomý, že je občas nervózny, nedrží hubu na uzde, má problém s autoritami, nikdy ich nerešpektoval, poslúchanie je pre tých, ktorí majú nárok na podmienne prepustenie. Rozhodne nesúhlasí s jeho preradením do ústavu s prísnejším stupňom stráženia.

Najvyšší súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený W. O. podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo odsúdeného, alebo aj bez takého návrhu.

Správne teda o návrhu riaditeľa ústavu rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudkom, sp. zn. Ntc/11/2016, z 26. apríla 2016, rozhodol postupom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznaní rozsudku Okresného súdu Frýdek Místek, sp. zn. 6T/2/2016, z 1. februára 2016, a ktorým bol odsúdený W. O. umiestnený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Príslušnosť Krajského súdu v Žiline je teda daná ustanovením § 18 zákona č. 549/2011 Z. z., ktorý je lex specialis vo vzťahu k § 411 Trestného poriadku.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z., ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 4 veta prvá zákona č. 475/2005 Z. z. o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu.

Na základe uvedeného najvyšší súd vyhodnotil opodstatnenosť dôvodov preradenia odsúdeného W. O. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Menovaný pohrdavým spôsobom a opakovane nerešpektoval pravidlá výkonu trestu odňatia slobody, čo dokumentuje jeho vyjadrenie „poslúchanie je pre tých, ktorí majú nárok na podmienne prepustenie“. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje rozhodnutie krajského súdu za zákonné a jeho odôvodnenie za presvedčivé a dostatočné a preto na neho v plnom rozsahu odkazuje.

Odsúdený svoju sťažnosť neodôvodnil, čím nepoukázal na okolnosť, ktorá by bola spôsobilá zmeniť rozhodnutie Krajského súdu v Žiline. Keďže najvyšší súd takú skutočnosť sám nezistil, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

S ohľadom na vyššie uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.